

DOSAR NR. 22910/3/2008

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1318

Ședința publică de la 27.03.2009

Instanța compusa din

Președinte : PĂTRAȘCU HORĂȚIU

Grefier : PĂDUREANU MARGA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul COZILEAC IOAN având ca obiect "anulare act".

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la termenul din 03.03.2009 care au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată și care face parte integrantă de prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera și a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 10.03.2009, 17.03.2009, 24.03.2009 și 27.03.2009 când a hotărât următoarele :

C U R T E A,

Asupra cauzei civile de față constată că prin cererea înregistrată la Tribunalul București-secția A IX-A, Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul 22910/3/2008 reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pe pârâtul COZILEAC IOAN solicitând să se constate calitatea de colaborator al securității a pârâtului.

În motivarea, în fapt, a cererii reclamanta arată în esență că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit. b din OUG nr.24/2008, pârâtul furnizând informații care se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, așa cum rezultă din actele dosarului, iar acțiunile sale în această calitate au încălcat dreptul de exprimare și libertatea opiniilor și dreptul la viață privată.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile OUG nr.24/2008 și în susținerea cererii reclamanta a depus la dosarul cauzei înscrisuri.

Pârâtul a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că acțiunea se întemeiază pe patru Note informative, pretins scrise de acesta, prin care a discutat cu mai multe persoane care-și manifestau nemulțumirea față de politica dusă de regimul comunist, în ceea ce privește Nota din data de 17.02.1983, în legătură cu discuția purtată în cancelaria școlii din localitatea Bethausen cu o profesoară de limba engleză, pârâtul arată că a funcționat la această școală în anul 1979-1980, iar în anul 1983 nu a lucrat la această instituție, acest înscris fiind „fabricat”, iar în privința celorlalte 3 note informative, în care nu se menționează

data, pârâtul susține că în primăvara anului 1983 se afla la Cluj în vederea pregătirii examenului de admitere la Facultatea de Drept, iar în privința conținutului acestora, arată că sunt invenții ale organelor de securitate, reclamantul negând că ar fi făcut așa ceva, solicitând o expertiză grafologică, fiind greu de acceptat ca un fiu de țaran care a refuzat să intre în CAP și căruia i s-au cooperativizat în mod forțat bunurile putea să denunțe eventualii consăteni nemulțumiți de măsura naționalizării bunurilor, iar în privința tinerilor nemulțumiți de vechiul regim, pârâtul arată că era printre puținii studenți ai Facultății de Drept din Cluj care nu a fost membru PCR, tocmai pentru că nu era de acord cu vechiul regim fără să fi fost disident.

De asemenea, prin completare la întâmpinare, pârâtul a arătat că reclamantul încearcă să inducă în eroare instanța, folosind o Notă Raport care nu poate exista în dosarul său de securitate, având un alt nume conspirativ respectiv „Grigorescu” și nu „Grigorescu i.” precum și un alt număr de dosar respectiv 1/A/003/28184 și nu 24444/0018, fapt remarcat de altfel și de fostul ofițer care a întocmit această Notă-Raport pe numeși care declară că nu l-a cunoscut până la acea dată, că nu i-a fost colaborator sau informator și că datele cuprinse nu le-a obținut de la el, atașând declarația acestuia din urmă dată în fața notarului.

Reclamanta a depus în copie dosarul personal al pârâtului nr.24444 deschis la data de 05.03.1976

În fața instanței Tribunalului București, reclamantul a depus la dosarul cauzei înscrisuri, a fost audiat martorul.....iar prin sentința civilă nr.3465 din data de 09.12.2008 a Tribunalului București-secția A IX-A, în temeiul art.34 din OUG nr.24/2008, a fost admisă excepția de necompetență materială și s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București-Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Dosarul a fost înregistrat la Curtea de Apel București-secția de Contencios Administrativ și Fiscal la data de 17.12.2008, iar reclamantul a depus Note de ședință la data de 23.01.2009 prin care a reiterat cele arătate în întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea apreciază acțiunea ca fiind întemeiată urmând a fi admisă ca atare, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.2 lit. b din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Așadar, prim condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității este aceea ca această persoană să fi furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale

consemnate de lucrătorii Securității, a doua condiție vizează calitatea informației furnizate, în sensul că prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Toate aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, în speța de față, pârâtul, a semnat la data de 08.12.1975 un „angajament”, prin care se angaja să sprijine organele de securitate pentru a colabora în mod secret și activ și cinstit pentru prevenirea persoanelor sau faptelor care ar aduce atingere orânduirii socialiste, se angaja să semnaleze aspectele negative ce le va constata, să dovedească sinceritate și operativitate și să nu spună nimănui, indiferent de persoană, grad de rudenie sau funcție, despre această colaborare.

Acest „angajament” a fost dat în fața ofițerului specialist din cadrul Inspectoratului Județean Hunedoara, locotenent major, semnat indescifrabil, care s-a ocupat de recrutarea pârâtului, potrivit Rapoartelor de investigație din datele de 29.11.1975 și 06.12.1975, pârâtul având vârsta de 15 ani și fiind elev în anul I real-umanist la Liceul Ilia din comuna Bethausen, Raportul său din data de 08.12.1975, fiind aprobat de șeful Serviciului I Inspectoratul Județean Hunedoara, pârâtul primind, de comun acord, numele conspirativ „Grigorescu Ion”.

Recrutarea pârâtului a fost decisă de organele de securitate pentru prevenirea unor fenomene negative care ar putea avea loc în procesul instructiv-educational, în condițiile în care elevul....., care a refuzat să dea jurământul în cadrul pregătirii premilitare, pentru că era sectant.

Ulterior, potrivit Raportului din data de 03.03.1976 al Inspectoratului Județean Timiș-municipiul Lugoj-Securitate, în anul 1976, pârâtul s-a transferat la Liceul „C. Bediceanu” din Lugoj, la solicitarea IJ Hunedoara, s-a luat legătura cu pârâtul și s-a propus înregistrarea acestuia în calitate de colaborator în problema „învățământ mediu” din Lugoj, păstrându-și numele conspirativ „Grigorescu Ion”, propunere aprobată de conducerea Inspectoratului.

De asemenea, potrivit Raportului din data de 18.06.1982 întocmit de IJ Timiș Serv.1/A, având în vedere că în com Bethausen organele de securitate nu dispuneau de nici un informator în rândul cadrelor didactice, impunându-se necesitatea recrutării unui informator care să dispună de calitățile și posibilitățile necesare, s-a propus, după întocmirea unor Rapoarte de verificare, recrutarea pârâtului, profesor suplinitor la Școala Generală Bethausen, având în vedere că acesta a mai colaborat cu organele de securitate fiind chiar în legătura ofițerului care deservea com Bethausen înainte de a satisface stagiul militar, perioadă în care a colaborat cu organele de securitate, având în vedere și sentimentele sale patriotice, comportamentul său corespunzător și calitățile personale, Raportul fiind aprobat de conducerea IJ Timiș. Potrivit Raportului din data de 29.09.1982, recrutarea s-a efectuat în conformitate cu propunerile făcute în raportul de recrutare, pârâtul prezentându-se la postul de poliție din Bethausen cu livretul militar, unde urmare a discuțiilor și-a exprimat dorința de a sprijini în continuare organele de securitate în mod secret organizat și conspirat,

propunându-se reînregistrarea pârâtului în calitate de informator, cu același nume conspirativ, propunere aprobată.

La dosarul cauzei se află o Notă informativă, dosar 24444 0017/12.08.1978 semnate cu numele „Grigorescu I”, prin care a furnizat organelor de securitate, prin intermediul ofițerului de legătură Lt. Vid Teodor, informații despre numitul, locuitor al satului Lecușești, care „și la ora actuală nu este de acord cu insurecția armată de la 23.08.1944. deși este de naționalitate română el ar fi vrut ca România să fie și în momentul de față sub ocupație germană pentru motivul că „am fi trăit mult mai bine”. Insurecția este considerată de el ca fiind o trădare a ofițerilor români, ei fiind niște lași”.

Pe marginea Notei este scris olograf „măsuri de luare în lucru și verificarea lui Lupulescu”, iar în josul paginii Lt. Col. Rusanda Lucian-șeful Inspectoratului Județean Timiș-Municipiul Lugoj-Securitate, menționează „Da, dar unde lucrează, cine este?”.

De asemenea, la dosarul cauzei se află o Notă informativă, dosar 24444 0020/12.08.1978 semnată cu numele „Grigorescu I”, prin care a furnizat organelor de securitate, prin intermediul ofițerului de legătură Lt. Vid Teodor, informații despre doi cetățeni din satul Lecușești, care erau posesori de tractoare pe care le-au cumpărat după ce acestea au fost clasate de către stat, și cărora urma să li se ridice dreptul de a folosi tractoarele, cetățenii în cauză fiind nemulțumiți de măsura luată și „după cum se vorbește în sat aceasta ar fi ca și atunci când a fost cooperativizarea și s-au ridicat cali”.

Nota cuprinde o observație, în sensul că reprezintă o stare de spirit ce există printre posesorii de tractoare particulare din localitatea Lecușești, ofițerul de legătură înstruindu-l pe pârât să afle numele cetățenilor respectiv și alte date referitoare la comentariile lor.

De asemenea, la dosarul cauzei se află o Notă informativă, dosar 24444 0018/12.08.1978 semnată cu numele „Grigorescu I”, prin care a furnizat organelor de securitate, prin intermediul ofițerului de legătură Lt. Vid Teodor, informații despre, un băiat din satul Lecușești,, absolvent al Liceului electrotehnic Timișoara, despre care a afirmat că „obișnuiește să asculte posturi de radio interzise și apoi să pună în discuție cele auzite, încercând să-i sustragă și pe băieții care îi ascultă să facă la fel”. „Pe lângă aceasta el a declarat că dacă nici anul viitor nu voi lua examenul de admitere în facultate, voi încerca să plec cu prietena mea (care este de naționalitate germană) în RFG.”

Nota cuprinde o mențiune olografă „măsuri de luare în lucru și verificare” semnată Lt. Col. Rusanda Lucian-șeful Inspectoratului Județean Timiș-Municipiul Lugoj-Securitate.

În sfârșit, la dosarul cauzei se mai află Nota Raport din data de 18.02.1983 de Lt. Maj. Simedroni Moise, IJ Timiș, Serviciul I/A, care arată că la întâlnirea avută în data de 17.02.1983 cu informatorul Grigorescu, acesta a relatat că în urmă cu câteva zile, în timp ce se afla în sala profesorală a Școlii Generale Bethausen a auzit comentându-se negativ referitor la hotărârea Ministerului Educației și Învățământului

de a prelungi vacanța elevilor până la 01.03.1983. Printre cei care comentau această hotărâre se aflau și profesorii, și alții. Profesoara de engleză a afirmat că „elevii aceștia numai carte nu fac în rest de toate-toamna agricultură, iarna Cîntarea României, primăvara cresc viermi de mătase, iar în rest sunt tot în vacanță”. În continuare cea în cauză a mai afirmat că „ea crede că cineva face intenționat ca învățămîntul să meargă așa prost în ROMÂNIA.

Toți cei prezenți au comentat faptul că atunci când au început cursurile o parte din ei au fost trimiși să facă recesămîntul animalelor, acțiune ce trebuia îndeplinită când elevii erau în vacanță nu să rămână clase descoperite.”.

După cum se poate observa nu toate informațiile furnizate de pârât *se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist*, însă informațiile furnizate despre numitul, locuitor al satului Lecușești, băiatul din satul Lecușești,, absolvent al Liceului electrotehnic Timișoara, și comentariile negative referitoare la hotărârea Ministerului Educației și Învățămîntului de a prelungi vacanța elevilor până la 01.03.1983 ale profesorilor, și alții și afirmațiile profesoarei de engleză care a afirmat că „elevii aceștia numai carte nu fac în rest de toate-toamna agricultură, iarna Cîntarea României, primăvara cresc viermi de mătase, iar în rest sunt tot în vacanță” și că „ea crede că cineva face intenționat ca învățămîntul să meargă așa prost în România, se încadrează în această definiție.

De asemenea, este îndeplinită și a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că *au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, așa cum susține în mod întemeiat reclamanta, aceste informații au încălcat dreptul de exprimare și libertatea opiniilor și dreptul la viață privată a persoanelor la care se referă.

Nota de constatare S/DJ/165/08.05.2008 a fost întocmită de CNSAS, având în vedere prevederile art.3 lit. g din OUG nr.24/2008 și calitatea pârâtului de vicepreședinte al Judecătoriei Lugoj, Județul Timiș, și urmare a aprobării acesteia de către Colegiul CNSAS, potrivit art.8 alin.1 din Ordonanță, s-a dispus Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în condițiile art.11 alin.1.

Prin urmare, instanța de judecată sesizată, urmare a aprobării Notei de constatare, analizând-cererea în-raport-de-ansamblu-probator-administrat-în-cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant a făcut dovada susținerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Susținerea pârâtului potrivit căroră arătând că acțiunea se întemeiază pe patru Note informative, pretins scrise de acesta, prin care a discutat cu mai multe persoane care-și manifestau nemulțumirea față de politica dusă de regimul comunist, nu poate fi reținută, înscrisurile depuse de reclamant fiind concludente în privința activității pârâtului de colaborare informativă cu Securitatea, așa cum s-a arătat mai sus.

În ceea ce privește Nota din data de 17.02.1983, în legătură cu discuția purtată în cancelaria școlii din localitatea Bethausen cu o profesoară de limba engleză, pârâtul arată că a funcționat la această școală în anul 1979-1980, iar în anul 1983 nu a lucrat

la această instituție, acest înscris fiind „fabricat”, însă, pe de o parte, din conținutul acestuia nu rezultă că pârâtul se afla în cancelarie în calitate de profesor, iar pe de altă parte, Nota descrie în amănunt anumite elemente, cu vădită credibilitate, observațiile menționate în josul paginii de ofițerul de legătură, în sensul identificării profesoarei de engleză și dirijării și a altor informatori pe lângă cadrele didactice din comună, dovedind faptul că informația furnizată a fost de natură a genera măsuri practice în consecință din partea securității.

De altfel, așa cum s-a reținut mai sus, potrivit Raportului din data de 18.06.1982 întocmit de IJ Timiș Serv.1/A, pârâtul a fost recrutat având în vedere că în com. Bethausen organele de securitate nu dispuneau de nici un informator în rândul cadrelor didactice, impunându-se necesitatea recrutării unui informator care să dispună de calitățile și posibilitățile necesare, iar după întocmirea unor Rapoarte de verificare, s-a dispus recrutarea pârâtului, care la acel moment era profesor suplinitor la Școala Generală Bethausen, având în vedere că acesta a mai colaborat cu organele de securitate fiind chiar în legătura ofițerului care deservea com Bethausen înainte de a satisface stagiul militar, Raportul fiind aprobat de conducerea IJ Timiș. Potrivit Raportului din data de 29.09.1982, cu aproape 4 luni înainte de Nota Raport.

Faptul că Nota Raport este menționat un alt nume conspirativ respectiv „Grigorescu” și nu „Grigorescu I.” precum și un alt număr de dosar respectiv 1/A/003/28184 și nu 24444/0018, este explicabil prin faptul că, pe de o parte, Nota nu provenea de la pârât ci de la o altă persoană, astfel încât acesta era motivul pentru care purta un al număr de dosar, iar faptul că se menționează doar informatorul „Grigorescu” și nu „Grigorescu I”, nu poate conduce la concluzia că este vorba despre un alt informator cu un nume conspirativ aproape identic, care își desfășura activitatea în zonă, întrucât este evident că este vorba despre pârât, de vreme ce organele de securitate nu dispuneau de nici un informator în rândul cadrelor didactice.

Împrejurarea că potrivit adevărului depuse la dosar emisă de Școala cu clasele I-VIII Bethausen Județul Timiș, în anul 1982 pârâtul nu figurează ca profesor suplinitor, poate fi explicată prin faptul că pârâtul, după satisfacerea stagiului militar a fost încadrat ca profesor suplinitor pe postul unei profesoare care se afla în concediu medical.

Este adevărat că pe această Notă Raport nu figurează numele.
iar acesta a declarat în fața notarului, că nu a avut nici o dată legătură cu sursa Grigorescu I și nici nu l-a cunoscut până în prezent, însă declarația notarială nu reprezintă mărturie ca mijloc de probă, nefiind administrată nemișlocit și nici înscris, ci cuprinde elemente de fapt ce nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

Pe de altă parte, chiar dacă nu am lua în considerare această Notă Raport, celelalte informații furnizate prin Notele informative reținute sunt suficiente pentru a dovedi calitatea de colaborator al Securității a pârâtului.

În privința celorlalte 3 note informative, se susține că nu se menționează data, însă se menționează 24444 0017/12.08.1978, 24444 0018/12.08.1978 și 24444 0020/12.08.1978, fiind date în aceeași zi, cuprinzând informații legate de satul

Leucuşeşti, instanţa reţinând doar două dintre ele, Notele fiind date după a doua recrutare a pârâtului în anul 1976, când s-a transferat la Liceul „C. Bediceanu” din Lugoj, şi când, la solicitarea IJ Hunedoara, s-a luat legătura cu pârâtul şi s-a propus înregistrarea acestuia în calitate de colaborator în problema „învăţământ mediu” din Lugoj, astfel încât, susţinerea pârâtului că în primăvara anului 1983 se afla la Cluj în vederea pregătirii examenului de admitere la Facultatea de Drept, nu prezintă relevanţă.

De asemenea, susţinerile că notele informative sunt invenţii ale organelor de securitate, reclamantul nefăcând aşa ceva, fiind greu de acceptat ca un fiu de ţăran care a refuzat să intre în CAP şi căruia i s-au cooperativizat în mod forţat bunurile putea să denunţe eventualii consăteni nemulţumiţi de măsura naţionalizării bunurilor, iar în privinţa tinerilor nemulţumiţi de vechiul regim, pârâtul arată că era printre puţinii studenţi ai Facultăţii de Drept din Cluj care nu a fost membru PCR, tocmai pentru că nu era de acord cu vechiul regim fără să fi fost disident, nu pot fi reţinute, aceste Note informative fiind valabile până la proba contrară, pârâtul nefăcând nici o dovadă în sprijinul acestor susţineri, deşi avea posibilitatea să facă toate apărările care crede de cuviinţă şi să administreze orice probă utilă, concludentă şi pertinentă, pentru a dovedi neîntemeierea cererii de chemare în judecată.

Depoziţia martorului, prin care a expus pe larg modul de lucru, nu poate fi reţinută, aspectele relatate de martor având pe alocuri fie un vădit caracter subiectiv, fie fiind contradictorii, ea nu se coroborează cu celelalte înscrisuri aflate la dosarul cauzei, motiv pentru care Curtea urmează să o înlăture.

Faţă de aceste considerente, instanţa urmează să admită acţiunea şi să constate că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securităţii.

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
 SECȚIA I *Court 1* *aduc* PENTRU ACESTE MOTIVE
 în NUMELE LEGII
 HOTĂRĂȘTE:
 Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul **COZILEAC IOAN** cu domiciliul în -mun. Lugoj, str. 13 Decembrie-nr.4, Județul-Timiș.
 Constată că pârâtului a avut calitatea de colaborator al Securității.
 Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
 Pronunțată în ședință publică azi, 27.03.2009.

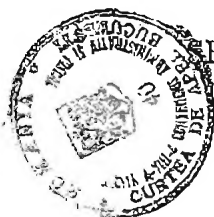
22.10/3/2009
 290/27.03.2009
 GREFIER SEF
 Marga Pădureanu
 CONFIRMAT

Red. H.P/Dact. H.P/4ex.

CONFORM CU ORIGINALUL

DOSAR NR.22910/3/2008

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

SEDINȚA DIN CAMERA DE CONSILIU DE LA 07.09.2010

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREȘEDINTE

PĂTRAȘCU HORĂȚIU

GREFIER

PĂDUREANU MARGA

Pe rol soluționarea cererii de îndreptare eroare materială formulată de petentul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Curtea reține cererea de îndreptare eroare materială pentru soluționare.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată la data de 26.08.2010 petentul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat îndreptarea erorii materiale strecurată în considerentele cât și în dispozitivul sentinței civile nr. 1318/27.03.2009 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 22910/3/2008 în sensul că din eroare s-a trecut numele pârâtului COZILEAC IOAN în loc de COZILEC IOAN.

Analizând cererea, Curtea constată că este întemeiată și urmează să o admită în conformitate cu art.281 C.pr.civ., astfel că va fi îndreptată eroarea materială strecurată în considerentele cât și dispozitivul sentinței civile nr. 1318/27.03.2010 în sensul că se va trece corect numele de COZILEC IOAN în loc de COZILEAC IOAN, cum din eroare a fost menționat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de îndreptare a erorii materiale formulată de petentul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul COZILEC IOAN domiciliat în Loc. Lugoj str. 13 Decembrie nr. 4, jud. Timiș.

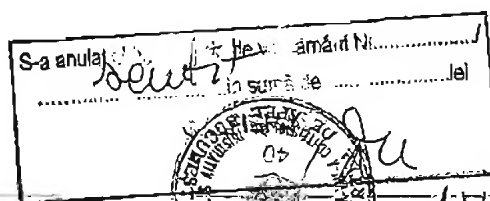
Dispune îndreptarea erorii materiale strecurată în considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 1318/27.03.2009 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 22910/3/2008 în sensul că se va trece COZILEC IOAN în loc COZILEAC IOAN, cum din eroare a fost menționat.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 07.09.2010.

PREȘEDINTE
PĂTRAȘCU HORĂȚIU

GREFIER
PĂDUREANU MARGA

Def
la

07.09.2010

prin curier